

Południe po podziale - XVII i XVIII wiek

Republika Zjednoczonych Niderlandów nie obejmowała całego obszaru Niderlandów. Południowe prowincje przechodziły z rąk hiszpańskich (1598-1792) do rąk austriackich (1713-1792), a następnie francuskich. Pod rządami Hiszpanii, Austrii i Francji językiem oficjalnym był francuski, także tam, gdzie mówiło się po niderlandzku. Wskutek obcego panowania warstwy wyższe stopniowo sfrancuziały, podczas gdy klasy niższe nadal używały dialektu. Nie było punktów stycznych z rozwijającym się na północy językiem standardowym. W XVII i XVIII stuleciu na południu nie odnotowuje się właściwie ważniejszych pisarzy. Wyjątek stanowi Michiel de Swaen z Dunkierki we francuskiej Flandrii.

W okresie Rewolucji Francuskiej wojska francuskie wkroczyły do Niderlandów (1794) i zaczęto tam prowadzić podobną politykę językową jak w kraju ojczystym: cała administracja przeszła na francuski. Ustawy i dekrety otrzymywały wprawdzie tłumaczenia lokalne, to znaczy przekłady na poszczególne dialekty, lecz moc prawną posiadał jedynie tekst francuski.

(Źródło: Vandenputte O., Koch J. *Niderlandzki. Język dwudziestu milionów Holendrów i Flamandów*.
Stichting Ons Erfdeel, Rekkem 1992)